

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2CoCsp/52/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219202303
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8219202303.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Mariany Muránskej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: W. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z.V. XX, XXX XX Z., právne zastúpenému: JUDr. Ladislav Riedl, advokát, so sídlom Slovenská 46, 080 01 Prešov, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpenému: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, o určenie neexistencie záložného práva, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, č.k. 6Csp/147/2019-82 zo dňa 07.09.2020, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

N e p r i z n á v a stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol:

I. U r č u j e sa, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese N., obci Z., katastrálne územie Z., zapísané na liste vlastníctva č. XXX, ktoré tvorí rodinný dom so súpisným číslom XX spolu s pozemkom, na ktorom je postavený, a to na parcele reg. C parc. č. XX, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1503 m² a pozemok na parcele reg. C parc. č. XX, druh pozemku záhrada o výmere 2726 m², vo výlučnom vlastníctve žalobcu v podiele 1/1, nie sú zaťažené záložným právom zriadeným Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. R. XXXXXXXX-XX R. XX.X.XXXX uzavretej medzi žalobcom a S. V.Z...

II. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobca s právnym predchodcom žalovaného S. Ú. N., V.Z., O. D. X, XXX XX N., L.: XX XXX XXX, dňa 24.04.2014 uzavrel Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. R. XXXXXXXX-XX, ktorá bola povinnou súčasťou Zmluvy o poskytnutí úveru „C.“ č. X. XXXXXXXX-XX. Na jej základe bolo žalobcovi a jeho manželke poskytnutých 48.445,50 eura. Predmetom zálohu boli nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese N., obci Z., katastrálne územie Z., zapísané na liste vlastníctva č. XXX, ktoré tvorí rodinný dom so súpisným číslom XX spolu s pozemkom, na ktorom je postavený, a to na parcele reg. C parc. č. XX, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1503 m² a pozemok na parcele reg. C parc. č. XX, druh pozemku záhrada o výmere 2726 m². Dňa 05.12.2018 došlo k postúpeniu pohľadávky z banky na žalovaného. K predčasnemu ukončeniu úverovej zmluvy formou vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru došlo dňa 01.10.2014. Žalobca vzniesol námietku

premlčania celého nároku z pohľadávky aj záložného práva, nakoľko pôvodný ani súčasný záložný veriteľ ani po piatich rokoch od momentu, kedy tak mohli urobiť po prvýkrát, výkon záložného práva úspešne neuskutočnili. Žalovaný mu prostredníctvom dražobníka zaslal Oznámenie o dražbe zo dňa 29.10.2019.

3. Na základe návrhu žalobcu súd vydal vo veci neodkladné opatrenie uznesením zo dňa 03.12.2019, v ktorom zaviazal žalovaného zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou k predmetným nehnuteľnostiam. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 20.12.2019.

4. Súd prvej inštancie poukázal, že listom došlo k prerušeniu plynutia premlčacej lehoty, avšak uvedený list nemožno podľa názoru súdu považovať za riadne uplatnenie práva na uspokojenie pohľadávky zo zálohu, keďže nepreukazuje skutočnosť, že by sa s riadnym výkonom záložného práva začalo. Podľa obsahu ide o oznámenie o dlhu s tým, že ho je potrebné uhradiť do 30 dní od doručenia tohto oznámenia, avšak skutočnosť, že k reálnemu začiatku výkonu záložného práva došlo, nepreukazuje. Navyiac z ustanovení § 16 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách plynie, že dražbu je možné vykonať len na základe písomnej zmluvy o vykonaní dražby, ktorú uzavrie navrhovateľ dražby s dražobníkom a že oznámenie o dražbe zasiela dražobník, nie záložný veriteľ (§ 17 ods. 5 zákona o dražbách). V tejto súvislosti treba uviesť, že žalovaný v koncentračnej lehote nepredložil žiadne iné dôkazy.

5. Súd prvej inštancie uviedol, že vznesením námietky premlčania a dovolaním sa premlčania záložného práva zo strany žalobcu, stráca žalovaný ako záložný veriteľ možnosť domáhať sa uspokojenia zo zálohu, pretože jeho záložné právo je premlčané. Záložné právo po vznesení námietky premlčania (dovolaní sa premlčania) zostáva v podobe naturálnej obligácie, jeho ďalšia existencia nemá žiaden zmysel, pretože je nerealizovateľné a možno sa úspešne domáhať určenia, že záložné právo k zálohu neexistuje, a na základe takéhoto rozhodnutia súdu je potom možné dosiahnuť výmaz záložného práva z katastra nehnuteľností aj proti vôli záložného veriteľa. Súd prvej inštancie poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 21.12.2010 vo veci sp. zn. 21Cdo/2185/2009, že: „ak sa záložca dôvodne dovolal premlčania záložného práva, je nepochybné, že záložný veriteľ sa už nemôže domôcť predaja alebo iného speňaženia zálohu a teda ani uspokojenia zabezpečenej pohľadávky z výťažku zo speňaženia zálohu a že záložné právo nemôže naďalej (ani v budúcnosti) byť spôsobilým právnym prostriedkom na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky.“ Záložné právo v podobe naturálnej obligácie, ktoré je nevykonateľné z dôvodu vznesenia námietky premlčania a dovolania sa premlčania, teda nemá zmysel a nemôže slúžiť potrebám praktického života, preto je potrebné určiť, že záložné právo neexistuje, keďže je nevykonateľné.

6. Na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese N., obci Z., katastrálne územie Z., zapísané na liste vlastníctva č. XXX, ktoré tvorí rodinný dom so súpisným číslom XX spolu s pozemkom, na ktorom je postavený, a to na parcele reg. C parc. č. XX, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1503 m² a pozemok na parcele reg. C parc. č. XX, druh pozemku záhrada o výmere 2726 m², vo výlučnom vlastníctve žalobcu v podiele 1/1, nie sú zaťažené záložným právom zriadeným Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. R. XXXXXX-XX z 24.4.2014 uzavretej medzi žalobcom a S. V..Z...
O trovách konania rozhodol podľa § 255 a 262 CSP.

7. Proti rozsudku v celom rozsahu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal nesprávne právne posúdenie veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Žalovaný považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za neúplné a nepreskúmateľné. Zastáva názor, že pokiaľ súd žalobe vyhovel práve z dôvodu premlčania záložného práva, odôvodnenie súdu vôbec neposkytuje odpoveď, kedy došlo k premlčaniu záložného práva. Rozhodnutie súdu sa tak stáva nepreskúmateľným pre nedostatočné odôvodnenie veci. Žalovaný má za to, že momentom začatia výkonu záložného práva je právne oznámenie o začatí výkonu záložného práva príslušnému okresnému úradu, ktorý začatie výkonu záložného práva vyznačí v katastri nehnuteľností.

Žalovaný uvádza, že s výkonom záložného práva začal ešte právny predchodca žalovaného a to písomným podaním zo dňa 28.05.2015 - Oznámenie o začatí realizácie záložného práva. Žalovaný poukazoval na § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak pohľadávka zabezpečená

záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže sa záložný veriteľ uspokojiť alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohu aj vtedy keď zabezpečená pohľadávka je premlčaná. Je teda zrejmé, že postupca začal s výkonom záložného práva v čase, keď nedošlo k premlčaniu ani pohľadávky a teda ani záložného práva. Pohľadávka vrátane jej zabezpečenia prešla na žalovaného ako postupníka v takom stave, v akom sa nachádza v čase jej postúpenia a následne vo výkone záložného práva teda riadne pokračoval žalovaný.

Žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne, alternatívne ho zruší a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Žalobca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

9. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nebolo dôvodné.

10. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

11. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že táto odvolacia námietka nebola naplnená.

12. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

13. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s odvolacími námietkami žalovaného dopĺňa nižšie uvedené.

14. Zhodne s judikatúrou českého Najvyššieho súdu, ktorú súd prvej inštancie uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia (rozsudok vo veci 21Cdo/2185/2009 zo dňa 21.12.2010) aj odvolací súd v tejto veci konštatuje, že inštitút premlčania slúži na to, aby veriteľ alebo iná osoba, ktorej svedčí subjektívne právo(nárok) pristupovali k výkonu svojho práva včas (čo najskôr) lebo po uplynutí času stanoveného pre výkon (uplatnenie) nároku sa poskytuje dlžníkovi (alebo inej povinnej osobe) právo vzniesť námietku

premlčania. Dôvodným uplatnením tejto námietky ako sa všeobecne uznáva v právnej teórii a v súdnej praxi, sice právo nezaniká, ale stráca spôsobilosť byť súdne alebo inak mocensky vykonateľné; po uplynutí námietky premlčania právo pretrváva len vo forme tzv. naturálnej obligácie, ktorá nie je vykonateľná. Inštitút premlčania je v tomto zmysle právnym prostriedkom obrany dlžníka (inej povinnej osoby) proti tomu, aby nebol vystavený po časovo neobmedzenú dobu - aj s prihliadnutím na to, že s uplynutím dlhšej doby sú spravidla spojené neistota a pochybnosti v právnom postavení účastníkov právneho vzťahu, nebezpečenstvo vymáhania svojich dlhov a iných právnych povinností.

15. Záložné právo je vecným právom k cudzej veci, ktoré slúži na zabezpečenie a uspokojenie pohľadávky záložného veriteľa prostredníctvom výkonu záložného práva. Ide o právo podliehajúce premlčaniu, pretože nejde o majetkové právo, ktoré by bolo z možnosti premlčania vylúčené, aj keď má tiež vecnoprávnu povahu. Premlčacia doba záložného práva je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (t.j. odo dňa, kedy vzniklo právo na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky zo zálohu). Ak však bolo záložné právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť; v prípade, že záložné právo bolo záložným veriteľom písomne uznané čo do dôvodu a výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo, alebo, ak bola o uznaní uvedená lehota na plnenie od uplynutia tejto lehoty (§ 110 ods. 1 veta 2 Občianskeho zákonníka).

16. Premlčaním sa rozumie kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok (súdnou vymáhateľnosť) možno odvrátiť námietkou. Premlčanie je teda uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo bývalo vykonané, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Použitie tejto námietky má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva, t.j. zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať. Táto zmena pôvodného práva vzniknutá premlčaním spočíva v skutočnosti, že dlžník môže po uplynutí premlčacej doby privodiť zánik vynúiteľnosti tohto subjektívneho práva tým, že sa s úspechom premlčania dovoľá pred príslušným orgánom. Premlčaním teda právo samo o sebe nezaniká, len sa oslabuje, a to práve v tej zložke, ktorá predstavuje nárok.

17. V prejednávanej veci žalobca dňa 24.04.2014 uzatvoril s právnym predchodcom žalovaného Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, ktorá bola povinnou súčasťou Zmluvy o poskytnutí úveru „C.“, na jej základe bolo žalobcovi a jeho manželke poskytnutých 48.445,50 eur.

18. Záložná zmluva ako právny inštitút je právne upravená v ustanovení § 552 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pohľadávku možno zabezpečiť aj záložnou zmluvou. Ako sa zabezpečuje pohľadávka zálohom veci alebo práva, je upravené v časti o vecných bremenách. Záložnú zmluvu uzatvára na jednej strane veriteľ pohľadávky a dlžník alebo tretia osoba na strane druhej. Obligačným dlžníkom je ten, voči ktorému má veriteľ pohľadávku zabezpečenú záložným právom. Záložný dlžník je vlastníkom zálohu. Jeho povinnosťou nie je splniť dlh veriteľovi, ale strieť uspokojenie jeho pohľadávky zo zálohu. Obligačný a záložný dlžník môže byť tá istá osoba. Ak Občiansky zákonník v ustanovení § 100 ods. 1 veta tretia umožňuje dlžníkovi dovoľat' sa premlčania, je nepochybné, že týmto dlžníkom nemusí byť len obligačný dlžník, ale aj záložný dlžník. Žalobca postavenie záložného dlžníka získal uzatvorením zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti s právnym predchodcom žalovaného. Bol teda oprávnený vzniesť námietku premlčania nielen vo vzťahu k záložnému právu, ale aj vo vzťahu k pohľadávke zabezpečenej záložným právom. Žalobca námietku premlčania vo vzťahu k pohľadávke zabezpečenej záložným právom bez akýchkoľvek pochybností vzniesol.

19. Záložné právo sa premlčuje vo všeobecnej premlčacej dobe, ktorá plynie odo dňa, kedy sa záložné právo mohlo prvýkrát vykonať. Záložné právo sa však nikdy nepremľčí skôr než ním zabezpečená pohľadávka. Uplynutím premlčacej doby záložného práva sa záložné právo stáva premlčaným.

20. Výkon záložného práva začína záložný veriteľ právnym úkonom (oznámením o začatí výkonu záložného práva). Je to právny úkon obligatórne písomný a adresovaný. Obsahom tohto právneho úkonu je voľba záložného veriteľa medzi niektorým z prípustných spôsobov výkonu záložného práva (predaj zálohu spôsobom dohodnutým v záložnej zmluve, predaj zálohu na dobrovoľnej dražbe alebo predaj zálohu v exekúcii).

21. Odvolací súd uvádza, že žalobca a právny predchodca žalovaného S. Ú. N., V..Z.. (Ď. U. „“) uzatvorili dňa 24.04.2014 Zmluvu o poskytnutí úveru „C.“ č. X.-XX, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 748 445,50 eur. V ten istý deň taktiež uzatvorili Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. R. XXXXXXXX-XX. Zálohom boli nehnuteľnosti v hodnote 70 700 eur. S. N. vyhlásila splatnosť úveru č. X. XXXXXXXX ku dňu 01.10.2014 v sume 49 436,56 eur. K zosplateniu úveru došlo dňa 01.10.2014, v dôsledku čoho pohľadávka z úveru zabezpečená záložným právom sa stala splatnou a od nasledujúceho dňa začala plynúť nielen premlčacia doba pohľadávky z úveru, ale aj premlčacia doba záložného práva. Premlčanie pohľadávky z úveru následne nastalo dňa 02.10.2017. Premlčanie výkonu záložného práva bolo žalobcom uplatnené v procese výkonu dobrovoľnej dražby.

Žalovaný uviedol, že s výkonom záložného práva začal ešte jeho právny predchodca - Oznámením o začatí realizácie záložného práva zo dňa 20.05.2015. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že tento list nemožno považovať za riadne uplatnenie práva na uspokojenie pohľadávky zo zálohu, keďže nepreukazuje skutočnosť, že by sa s riadnym výkonom záložného práva začalo. Podľa obsahu ide o oznámenie o dlhu s tým, že je ho potrebné uhradiť do 30 dní od doručenia tohto oznámenia.

22. Odvolací súd dospel k záveru, že žalovaný bez akýchkoľvek pochybností ako veriteľ zákonom predpísaným spôsobom v premlčacej dobe neuplatnil proti dlžníkovi svoj nárok na zaplatenie dlžnej peňažnej pohľadávky vyplývajúcej z uzatvorenej zmluvy o úvere. Žalobca tak mohol vzniesť námietku premlčania a týmto spôsobom spôsobiť zánik súdnej vymáhateľnosti pohľadávky zabezpečenej záložnou zmluvou. Ak námietka premlčania vznesená zo strany žalobcu neumožňuje priznať žalovanému pohľadávku z úverovej zmluvy, je nemysliteľné a odporujúce základným zásadám logiky uspokojiť tú istú pohľadávku formou realizácie výkonu záložného práva. Opačný výklad vo svojich dôsledkoch popiera význam inštitútu premlčania neumožňujúceho po dovolaní sa premlčania premlčané právo veriteľovi priznať. Ak sa žalobca ako záložný dlžník dôvodne dovolal premlčania, žalovaný v postavení záložného veriteľa sa nemôže domôcť predaja alebo iného speňaženia zálohu a záložné právo nemôže naďalej byť spôsobilým právnym prostriedkom na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky.

23. Za daného stavu odvolací súd napadnuté rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

24. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný a preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalobcovi preukázateľné trovy odvolacieho konania nevznikli.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).